

[Christmas Møller.]

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Brorsen stillede Spørgsmaalene rigtigt op, naar det ærede Medlem sagde, at til den ene Side laa den nye Forfatning, til den anden Drøftelsen af en anden. Nej, saaledes ligger Sagen ikke. Sagen, efter Folketingsvalget, ligger saaledes, som vi Konservative og vi Grundlovspartier længe har sagt, at der kun er eet Valg for Befolkningen at træffe, Valget mellem den nye Forfatning og den nuværende, og enhver kan sige sig selv, at det ikke har noget som helst med Forstaaelse af den politiske Situation og den politiske Stilling i Landet at gøre at tale om, at hvis den nye Forfatning skulde falde ved Folkeafstemningen den 23. Maj, da vilde umiddelbart derefter nye Forhandlinger blive optaget om Grundlovsrevision. Saa maa Vælgerne være klar over, saa maa ogsaa Partiet Venstres Vælgere være klar over, at saa er Sagen afgjort, og saa kan enhver sige sig selv med de store Opgaver, der ligger til Afgørelse og Løsning paa mangfoldige Omraader, at da vil det ikke være Grundlovspolitikken, man i de førstkomende Aar beskæftiger sig med. Saadan og ikke anderledes ligger denne Sag, og derfor er Stillingen da ogsaa den, at det, Vælgerne ved Folkeafstemningen den 23. Maj har at tage Stilling til, det er et Ja eller et Nej til den nye Forfatning, det er at vælge mellem den bestaaende og den nye.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen mente, at der ikke var givet megen Besked om Forfatningen under Valgkampagnen op til Valget den 3. April. Det er højst besynderligt, som Synspunkterne kan være her. Jeg havde ellers den Opfattelse, at Partiet Venstre mente, at Valget alene var et Grundlovsvalg; at det alene drejede sig om Grundlovssagen, at man derfor alene beskæftigede sig med den — og kun ind imellem med andre smaa Biomstændigheder, saaledes som forskellige Medlemmer af Partiet Venstre naturligtvis gjorde det; det ærede Medlem Hr. Brorsen kan i denne Forbindelse tale med det ærede Medlem Hr. Vanggaard om, hvad jeg tænker paa for det ærede Medlem Hr. Vanggaards Vedkommende. Men ellers havde jeg Indtrykket af, at Partiet Venstre sagde, det var et Grundlovsvalg, at det var Grundlovsspørgsmaalet, der laa for. Hver svarer for sit, jeg svarer for, hvad

jeg har sagt ved mine Møder. Jeg har benyttet en meget betydelig Del af den Tid, der var til Raadighed for mig, til at redegøre for, hvorledes den nye Forfatnings Indhold var.

Det, Vælgerne da nu skal træffe Afgørelse om, er altsaa Valget mellem den gamle og den nye Forfatning, og jeg vil gerne give det ærede Medlem Hr. Brorsen et virkelig gentilt Tilbud. Thi hvis det ærede Medlem Hr. Brorsen mener, at Vælgerne ikke har faaet tilstrækkelig Oplysning om Forfatningen, saa stiller jeg mit Partis Talere og mig selv til Raadighed til, at Venstre og vi — og jeg gaar ud fra, at der ogsaa er et Par Stykker til i Salen, som vil være med dertil — i Fællesskab gaar ud i de 3—4 Uger, der er tilbage inden Folkeafstemningen den 23. Maj, og redegør dels for den gamle og dels for den nye Forfatning. Hvis det ærede Medlem Hr. Brorsen virkelig er trist over, at der ikke er givet tilstrækkelig Besked om hele dette Spørgsmaal, og Befolkningen ikke nøje ved, hvordan Sagen ligger, saa siger jeg til det ærede Medlem: Lad os da i Folkestyrets Navn i Fællesskab gaa ud ved Møder sammen, saaledes som det somer sig Landsmænd, og redegøre hver for sit Standpunkt. Vi er rede hertil, og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen, saa vel tilfreds han smiler op til mig, vil besvare mit Tilbud til ham med et afgjort Ja, og vi vil derfor hurtigt, allerede i Eftermiddag, gaa i Gang med at udføre det fornødne organisatoriske i saa Henseende.

Hvis jeg saa skulde sige videre, hvad vi vil sige ved en saadan Drøftelse ude i Befolkningen, saa vil vi sige til den: Det drejer sig nu om et Ja enten til den gamle eller den nye Forfatning. Og hvad er Forskellen mellem de to Forfatninger? Det er, angaaende Rigsdagsordningen, følgende: Efter den gamle Forfatning vælges 148 — Færøerne holder jeg udenfor, for der vælges ens efter de to Forfatninger — Rigsdagsmænd direkte ude blandt Vælgerne, efter den nye Forfatning 174. Forskellen er videre den, at efter den gamle Forfatning vælges 19 landstingsvalgte og 56 kredsvalgte Landstingsmænd gennem en indirekte Valgmaade, som man i hvert Fald med de Erfaringer, som man har fra sidste Valg, har Lov til at sige om, at det